

दाम्बरय्यासनाभरणादयः सर्व एव कामडुषा नदाः
कुसुमायात् पतन्त्यसुतरेष्वेवावतसुपयोजयन्ति । बानुप-
जुषाणानां न कदाचिदपि प्रजानां बलीपक्षितकृम-
स्वेददौर्गन्धजराभयापन्नत्युशीतोष्णवैषण्योपसर्गादयस्ता-
पविशेषा भवन्ति । यावज्जीवं सुखं निरतिशयमेव
जुरज्जुररकुसुम्भैककुलिकुटयिखरपतङ्गचक्रनिप्रवृत्ति-
वासःकपिलशङ्खैर्दूर्यंजारुधिहंसर्षभनागकुञ्जरनीरदादयो
गिरयो मेरोः कर्षिकाया इव केशरभूतामूलदेशे
परित उपलब्धाः ॥ २२ ॥ जठर देवकूटो मेरुं पूर्वं
षाष्टादशयोजनसहस्रसदगायतो द्विसहस्रपृथङ्गौ
भवतः । एवमपरेण पयनपारिपातौ दक्षिणेन कैलास-
करवीरौ प्रागायतौ । एवमुत्तरतः क्षिप्रकृमकरौ अष्टा-
भिरेभिः परिकृतोऽग्निरिव परितश्चास्ति काञ्चन-
गिरिः । मेरोर्मूर्ध्नि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपलब्धां
पुरीमयुतयोजनसाहस्रीं समचतुरस्रां शातकौर्म्यीं वदन्ति
॥ २४ ॥ तामनुपरितो लोकपालानामगणानां यथादिशं
यथाह्यं तुरीयमानेन पुरोऽष्टावपलब्धाः ॥ २५ ॥ इत्यं

“तत्र चतुर्धा विभज्यमाना चतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिश-
मभिस्यन्दती नदनदीपतिमेवाभिविविशति । सीता-
ऽलकनन्दाय ऊर्ध्वेति ॥ ७ ॥ सीता तु ब्रह्मसदगात् केश-
राचलादिशिखरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवन्ती गन्धमादनमूर्ध्नु
पतित्वान्तरेण भद्राश्वं वर्षं प्राच्यां दिशि चारवसहस्रमभि-
प्रविशति ॥ ८ ॥ एवं मालव्यवस्त्रराक्षिप्पतन्ती तत उप-
रतवेगा केतुमालमभि वङ्गुः प्रतीच्यां दिशि सरित्पतिं
प्रविशति ॥ ९ ॥ भद्रा चोत्तरतो मेरुगिरयो निपतिता
गिरिगिरिखराक्षिरिगिरिखरमतिहाय शृङ्गवतः शृङ्गादव-
स्यन्दमाना उत्तरांस्तु कुङ्कुमभित उदीच्यां दिशि लवणा-
ख्यं प्रविशति ॥ १० ॥ तथैवालकनन्दा दक्षिणेन ब्रह्मसद-
नाङ्गह्नि गिरिकूटानि अतिक्रम्य हेमकूटहिमकूटान्वति-
रभसतररं हसा लुठन्ती भारतमभि वर्षं दक्षिणस्यां दिशि
लवणजलधिमभिप्रविशति ॥ ११ ॥ अन्ये च नदानद्याश्च
वर्षे वर्षे सन्ति वज्रयोमेष्वादिगिरिदुहितरः शतशः ।
“आत्मापि भारतमेव वर्षं कर्मजोत्सम् ॥ १२ ॥ अन्यान्यष्ट-
वर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौमस्वर्गपदानि
व्यपदिशन्ति ॥ १३ ॥ १७ अं

“भारतेऽप्यस्मिन्वर्षे सरिच्छैलाः सन्ति बहवः ॥ १६ ॥
मलयो मङ्गलप्रस्थोभैनाकस्त्रिकूटः चप्रभः कूटकः कोकः
सह्यो देवगिरिः पृथ्वीमुखः श्रीशैलो वेङ्कटो महेन्द्रोवारि-

धारोविन्ध्यः शक्तिमान्क्षगिरिः पारिपालोद्दोष-
चिन्नकूटो गोवर्ध्नो रोवतः कुकुभोनीलो गोकासुश्च इन्द्रकीलः
कामगिरिरिति चान्ये च शतसहस्रशः शैलास्तेषां नित्यं
प्रभवानदानद्याश्च सन्त्यसंख्याताः ॥ १७ ॥ एतासानुपोभारतः
प्रजा नामभिरेव पुनर्नीनामात्मानं चोपसृजन्ति । चन्द्र-
यथा ताम्रपर्णी च यटोदा कतमाका वैहायसी कावेरी-
वेङ्गा पर्यास्तिनी शर्करावर्त्ताऽङ्गभद्रा कण्ववेङ्गा भीमरणी
गोदावरी निर्विन्ध्या पयोष्णी तापी रेवा सरयानर्मदा
चर्मण्वती अन्यः शोणच नदी महानदी वेदकृतिः क्षत्रि-
कुल्या लिङ्गामा कौशिकी मन्दाकिनी यक्षना सरस्वती
द्व्यहती गोमती सरयूरोधवती सप्तवती सुपमा शतद्रू-
चन्द्रभागा मरुदुधा वितस्ता अश्विनीविश्वेति महान-
द्याः ॥ १८ ॥ अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैर्लब्धजन्मभिः सुकलो-
हितकण्ववर्षेण स्वारज्येन कर्मणा दिव्यमानुषनारकग-
तयोवह्य आत्मन आतृपूर्य्येण स्वर्गोत्पत्त्यै सर्वेषां विधी-
यन्ते । यथावर्णविधानमप्यवर्ण्यं भवति ॥ २० ॥ १८ अं

“जम्बुद्वीपस्य च राजद्रुप द्वीपानष्टौ लोके उपदि-
शन्ति । सगरात्मजाश्चाश्वान्वेषण कृत्वा महीं परितो
निखनद्भिरुपकल्पितान् । तद्यथा स्वर्णप्रस्थचन्द्रगुह्य
आवर्त्तनी रमणको मन्दहरिणः पाञ्चजन्यसिंह-
लोहहृति २० अं । अत्रत्य जनपदाश्च जनपदशब्दे उक्ता ।
भा० भी० ८ अं । जम्बुद्वीपस्य नदीभेदा उक्ता यथा ।

“आर्याश्चेच्छाश्च कौरव्यः तैर्मित्राः पुरुषा विभो ! ।
नदीं पिबन्ति विपुलां गङ्गां सिन्धुं सरस्वतीम् । गोदा-
वरीं नर्मदाञ्च वाङ्मदां च महानदीम् । शतद्रू चन्द्रभागाञ्च
यक्षनाञ्च महानदीम् । द्व्यहतीं विपाशाञ्च विपापां स्थूल-
बालुकां । नदीं वेत्तवतीञ्चैव कण्ववेङ्गाञ्च निम्नगाम् ।
हरायतीं वितस्ताञ्च पयोष्णीं देविकांमपि । वेदकृतीं
वेदवतीं त्रिदिवाभिलुमावतीम् । करीमर्षीं चित्र-
वह्नीं चित्रसेनाञ्च निम्नगाम् । गोमतीं धूतपाञ्च
गण्डकीञ्च महानदीम् । कौशिकीं निश्चितां कत्यां
निश्चितां लोहतारिणीम् । सरयूञ्च रहस्यै च शतकुमां
तथैव च । चर्मण्वतीं चन्द्रभागां हस्तिषोभां दिशं तथा ।
शरावतीं पयोष्णीञ्च परां भीमरणीमपि । कावेरीं
चुलकाञ्चापि वेष्णां यलबलामपि । नीवारं सहि-
ताञ्चापि सुप्रयोगां जनाधिप ! । पवितां कुण्डलीं सिन्धुं
राजनीं पुरमाहिनीम् । पूष्णींभिरामां वीराञ्च भीमा-
मोचवतीं तथा । पलाशिनीं मापहृतां महेन्द्रां घाट-